

Ненашко Богдан Сергійович,

аспірант навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів спеціальності
08.00.04 «Економіка та управління підприємствами» Подільського державного
аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник д.е.н. професор Лучик С.Д.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЯК ОСНОВА УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Протягом останнього десятиліття ринкові перетворення в Україні зумовлюють зміни в системі управління підприємствами, адекватні зовнішньому конкурентному середовищу. Конкурентоспроможність підприємства як об'єкт управління є сукупністю взаємопов'язаних елементів, спрямованою на забезпечення сильних конкурентних позицій, підтримання існуючих і створення нових конкурентних переваг. В сучасних умовах в Україні відбувається посилення конкуренції, внаслідок чого керівники підприємств знаходяться в постійному пошуку нових (адекватних умовам конкуренції) інструментів управління конкурентоспроможністю підприємства.

Найважливішою складовою економічного потенціалу є виробничий потенціал, який формується в залежності від економічних можливостей галузей матеріального виробництва. Як економічна категорія – це можливості певної системи щодо виробництва відповідного асортименту продукції, обумовлені його ресурсним забезпеченням. В умовах ринкової економіки, коли виробничі ресурси належать не державі, а конкретному власнику, постає проблема ефективного і раціонального використання ресурсного потенціалу сільського господарства. Виробничий потенціал сільського господарства являє собою сукупність земельних, матеріальних і трудових ресурсів, призначених для використання в процесі виробництва сільськогосподарської продукції. На думку багатьох авторів, до виробничих

ресурсів необхідно віднести й фінансові надходження аграрних підприємств. Однак, необхідно додати, що в умовах ринку головною рушійною силою процесу виробництва є економічний інтерес його учасників, тому в комплексі ресурсний потенціал можна представити як сукупність земельних, матеріальних, трудових, фінансових ресурсів та економічного інтересу, які є об'єктивно необхідними передумовами здійснення аграрного виробництва. Виробничий потенціал сільського господарства характеризують кількістю, якістю та структурою земельних, матеріальних і трудових ресурсів [1,с.5].

Досягнення високого рівня конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції можливе лише за умов застосування ефективного управління виробничим потенціалом підприємств аграрної галузі.

Процес управління потенціалом підприємства охоплює: стратегії розвитку підприємства, систему підприємницьких можливостей, тип поведінки підприємства, типологію потенціалу, механізми управління потенціалом, алгоритми формування потенціалу, технологію управління потенціалом, правила формування потенціалу підприємства і системи управління ним. [2,с.134].

Вважаємо за доцільне застосовувати наступні етапи щодо управління виробничим потенціалом сільськогосподарських підприємств:

- 1.Виявлення поточного рівня потенціалу підприємства за допомогою його узагальнюючої структури з використанням експертного методу.

- 2.Оцінка рівня використання досліджуваної категорії за допомогою узагальнюючого коефіцієнту стратегічного потенціалу підприємства за критерієм відповідності загальній стратегії підприємства.

- 3.Впровадження відповідних рішень щодо управління стратегічним потенціалом підприємства, а саме підвищення ефективності використання як усього стратегічного потенціалу підприємства, так і окремих його складових; використання наявних та необхідних ресурсів з метою підвищення рівня найбільш вагомих складових стратегічного потенціалу для досягнення стратегії

підприємства; перерозподіл ресурсів у структурі стратегічного потенціалу підприємства.

4.Контроль за використанням стратегічного потенціалу підприємства, рішення щодо створення якого орієнтовані на майбутнє. Йдеться про те, щоб завчасно знайти деградацію задіяного стратегічного потенціалу та появу нового. Значно важливі передумови, які пов'язані з конкурентами, оскільки ресурси підприємства втрачають свою цінність саме під впливом їх активності. [3, с.86].

Дані етапи управління виробничим потенціалом підприємств агропромислового спрямування як складова стратегічного управління та її аналіз дозволяють прийняти більш зважені рішення, надати рекомендації щодо шляхів підвищення ефективності використання досліджуваної категорії.

Список використаних джерел

1. Месель-Веселяк В.Я. Приватизація і розвиток форм господарювання в АПК / В.Я. Месель-Веселяк // Економіка АПК.– 1997. – № 10. – С. 3–8.
2. Дуда С.Т., Герєга С.Х. Аналіз виробничого потенціалу як чинник забезпечення конкурентоспроможності підприємства / С.Т. Дуда, С.Х. Герєга // Науковий вісник НЛТУ України.- 2010.- вип.20.8.-с.134-136.
3. Судомир С.М., Качурівська Г.М. Модель управління стратегічним потенціалом підприємства / С.М. Судомир, Г.М. Качурівська // Всеукраїнський науково-виробничий журнал “Інноваційна економіка”.- 2012.- №4(30).-с.85-87.

Нестерук І. В.

студентка навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів напряму підготовки «Менеджмент» Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Гоголь Т. В.